

واکاوی چرایی افزایش رفتارهای ناهنجار اخلاقی و فرهنگی در فوتبال در گفت‌وگوی «جوان» با امیر حاج رضایی

فوتبالیست کتابخوان به حاشیه نمی‌رود

۱۲ گفت‌وگو
سعید احمدیان

در حالی رسوایی اخلاقی یکی از ملی پوشان در روزهای اخیر خبرساز شده که سال‌هاست فوتبال تبدیل به جولانگاه رفتارهای غیر اخلاقی و دور از عرف جامعه شده است. بارها چه روی سکوها، چه روی نیمکت‌ها و چه در داخل زمین، از سوی تماشاگر، مربی و بازیکن، شاهد رفتارهایی بوده‌ایم که بیشتر از هر زمانی جای خالی اخلاق گرایی را در فوتبال احساس کرده‌ایم، آن هم در شرایطی که تلاشی برای سالم‌سازی فضای این رشته برطرف‌دار انجام نمی‌گیرد. در گفت‌وگو با امیر حاج رضایی، کارشناس فوتبال به آسیب‌شناسی چرایی افزایش رفتارهای غیر اخلاقی فوتبالی‌ها پرداخته‌ایم.

■ ■ ■

آقای حاج رضایی! حواشی غیر اخلاقی در فوتبال بیداد می‌کند، چه در تیم ملی و چه باشگاه‌ها شاهد هستیم که رفتارهای خارج از عرف و ناهنجار افزایش پیدا کرده است، ابتدا می‌خواهیم ببینیم چرا به اینجا رسیده‌ایم؟ اتفاقاتی که به وجهه این ورزش هم ضربه

زیادی زده است!

وقتی دائماً در طول هفته‌ها با مسائل غیر فرهنگی و غیر اخلاقی هر یک به نوعی روبه‌رو هستیم، این اتفاقات به بافت فوتبال و کسانی که به این رشته علاقه‌مند هستند، ضربه می‌زند. در مقابل باید ببینیم چه تدابیری انجام شده که این سطح نازل فرهنگی و اخلاقی را تقا پیدا کند. در این رابطه معتقدم هیچ تدبیری اندیشیده نشده است و آقایی که در فدراسیون چه این دوره و چه دوره قبل سر کار بوده‌اند، سعی کرده‌اند از مقابل حوادث حاد اخلاقی به راحتی عبور کنند و آن را سوء تفاهم بدانند. این در حالی است که این اتفاقات یک معضل اجتماعی است و سوء تفاهمی در کار نبوده است. خاطرم است در فدراسیون قبلی تصمیم گرفتند کار فرهنگی انجام و به بازیکن اخلاق در پایان هر بازی یک گواشی موبایل هدیه دهند. آیا این کار فرهنگی ریشه‌دار و پرمادانه است؟ مادامی که مدیرانی که علاقه و تخصص فرهنگی دارند، سر کار نباشند و در فوتبال پست نگیرند، اتفاقات امروز بار دیگر تکرار می‌شود و هر بار از گوشه‌ای سر می‌زند. مثل یک بیماری می‌ماند که کنترل نشده است و یک مسکن برای درمان آن تجویز کرده‌اند، اما بعد از مدتی دوباره این درد عود کرده و برگشته است.

درباره نقش مدیران در رسیدن به این شرایط

بیشتر صحبت کنید؛ انتخاب‌های نادرست که

خویش آن می‌شود وضعیت ناهنجار اخلاقی

فوتبال که سال به سال نگران کننده‌تر

می‌شود.

در فوتبال درهای خیلی زیادی وجود دارد که کشنده است و می‌تواند فوتبال را به پر تگاه ببر. یکی از این دره‌ها مدیریت است. اگر ما مدیریت قدر تمند داشته باشیم، بازیکنان اجازه پیدا نمی‌کنند بی اخلاقی کنند. در مقطعی در فوتبال شاهد بوده‌ایم که چنین مدیرانی بوده‌اند که با این حواشی برخورد کرده‌اند. در ماجرای اختلاف سرمربی تیم ملی و طارمی می‌بینیم که آقای اسکوکچی به مهاجم تیم ملی پیام می‌دهد و

عنوان می‌کند شما یک بازیکن هستید و باید در جایگاه خودتان اظهار نظر کنید. این خوب است، در مقابلش اما می‌بینیم که دهها حاشیه دیگر دامان فوتبالم را می‌گیرد، ولی اقدامی که لازم است، انجام نمی‌گیرد. آیا گروهی که خارج از زمین هستند و اطراف تیم ملی حضور دارند و همراه تیم به مسافرت‌های مختلف می‌روند، گروه شایستگان هستند و انتخاب‌های درستی برای سمت‌های مختلف اجرایی و مدیریتی تیم ملی گرفته شده است؟ آیا اینها با توجه به اینکه شبانه‌روزی با بازیکنان هستند، توانمندی‌های فرهنگی دارند؟

افزایش بی ضابطه قرار داده‌ها و ورود پول‌های کلان به فوتبال را در رسیدن به این شرایط چقدر تأثیر گذار می‌دانید، به خصوص اینکه بازیکن به اندازه پول و رقم قرار دادی که می‌گیرد د شخصیت اجتماعی و اخلاقی‌اش رشد نمی‌کند، سطحش پایین می‌ماند و این مسئله زمینه‌ساز حواشی غیر اخلاقی می‌شود.

تأثیر گذار است، یک بخش دیگر که مسا می‌توانیم از منظر جامعه شناختی و معضلات غیر اخراقی در فوتبال بررسی کنیم، پول زیادی است که وارد این رشته شده است. عده زیادی بهر می‌برند، بازیکنان زحمت می‌کشند و دستمزدشان را می‌گیرند، اما ظرفیت فرهنگی آن را نداریم و این کمبود زمینه‌ساز اتفاق‌های زیادی می‌شود. ما از بخشی از این حواشی اطلاع پیدا می‌کنیم و خیلی از مسائل هست که چه در باشگاه‌ها و چه در تیم ملی رخ می‌دهد اما افشا نمی‌شود، رسانه‌ها باید در این رابطه روشنگری و رادیکال عمل کنند و با اتفاق‌های غیر فرهنگی فوتبال مماشاش نکنند و مدیران، مربیان و فوتبالی‌ها را با سوالات آسیب شناسانه و ریشه‌ای به چالش بکشند. بحث من توهین و مچ‌گیری نیست، بلکه باید مسئول مربوطه در موضع پاسخگو بنشیند تا جامعه درباره پاسخی که او در باره یک اتفاق می‌دهد، قضاوت کند. در انجام کار فرهنگی به الگوهای خارجی در فوتبال دنیا هم توجه نمی‌کنیم، خوشبختانه به مدد تکنولوژی می‌توانیم به ضوابطی که در کشورهای دیگر در این رابطه در نظر گرفته شده، دسترسی پیدا کنیم، اما از کنار آن بدون توجه رد می‌شویم. به دفعات دیده‌ایم که در فوتبال حرفه‌ای دنیا، یک بازیکن را در کلاب‌های شبانه دیده‌اند و بلافاصله

دفعات دیده‌ایم که در فوتبال حرفه‌ای دنیا، یک بازیکن را در کلاب‌های شبانه دیده‌اند و بلافاصله به این مسئله ورود شده و با بازیکن خاطی برخورد شده است. به هر حال در فوتبال دنیا قواعد حرفه‌ای حاکم است، یک بازیکن حرفه‌ای باید در دست رفتار کند ولی در ایران ما چنین چیزی نداریم

به این مسئله ورود شده و با بازیکن خاطی برخورد شده است. به هر حال در فوتبال دنیا قواعد حرفه‌ای حاکم است و یک بازیکن حرفه‌ای باید درست رفتار کند ولی در ایران ما چنین چیزی نداریم.

افزایش بی ضابطه قرار داده‌ها و ورود پول‌های کلان به فوتبال را در رسیدن به این شرایط چقدر تأثیر گذار می‌دانید، به خصوص اینکه بازیکن به اندازه پول و رقم قرار دادی که می‌گیرد د شخصیت اجتماعی و اخلاقی‌اش رشد نمی‌کند، سطحش پایین می‌ماند و این مسئله زمینه‌ساز حواشی غیر اخلاقی می‌شود.

تأثیر گذار است، یک بخش دیگر که مسا می‌توانیم از منظر جامعه شناختی و معضلات غیر اخراقی در فوتبال بررسی کنیم، پول زیادی است که وارد این رشته شده است. عده زیادی بهر می‌برند، بازیکنان زحمت می‌کشند و دستمزدشان را می‌گیرند، اما ظرفیت فرهنگی آن را نداریم و این کمبود زمینه‌ساز اتفاق‌های زیادی می‌شود. ما از بخشی از این حواشی اطلاع پیدا می‌کنیم و خیلی از مسائل هست که چه در باشگاه‌ها و چه در تیم ملی رخ می‌دهد اما افشا نمی‌شود، رسانه‌ها باید در این رابطه روشنگری و رادیکال عمل کنند و با اتفاق‌های غیر فرهنگی فوتبال مماشاش نکنند و مدیران، مربیان و فوتبالی‌ها را با سوالات آسیب شناسانه و ریشه‌ای به چالش بکشند. بحث من توهین و مچ‌گیری نیست، بلکه باید مسئول مربوطه در موضع پاسخگو بنشیند تا جامعه درباره پاسخی که او در باره یک اتفاق می‌دهد، قضاوت کند. در انجام کار فرهنگی به الگوهای خارجی در فوتبال دنیا هم توجه نمی‌کنیم، خوشبختانه به مدد تکنولوژی می‌توانیم به ضوابطی که در کشورهای دیگر در این رابطه در نظر گرفته شده، دسترسی پیدا کنیم، اما از کنار آن بدون توجه رد می‌شویم. به دفعات دیده‌ایم که در فوتبال حرفه‌ای دنیا، یک بازیکن را در کلاب‌های شبانه دیده‌اند و بلافاصله

عنوان می‌کند شما یک بازیکن هستید و باید در جایگاه خودتان اظهار نظر کنید. این خوب است، در مقابلش اما می‌بینیم که دهها حاشیه دیگر دامان فوتبالم را می‌گیرد، ولی اقدامی که لازم است، انجام نمی‌گیرد. آیا گروهی که خارج از زمین هستند و اطراف تیم ملی حضور دارند و همراه تیم به مسافرت‌های مختلف می‌روند، گروه شایستگان هستند و انتخاب‌های درستی برای سمت‌های مختلف اجرایی و مدیریتی تیم ملی گرفته شده است؟ آیا اینها با توجه به اینکه شبانه‌روزی با بازیکنان هستند، توانمندی‌های فرهنگی دارند؟

افزایش بی ضابطه قرار داده‌ها و ورود پول‌های کلان به فوتبال را در رسیدن به این شرایط چقدر تأثیر گذار می‌دانید، به خصوص اینکه بازیکن به اندازه پول و رقم قرار دادی که می‌گیرد د شخصیت اجتماعی و اخلاقی‌اش رشد نمی‌کند، سطحش پایین می‌ماند و این مسئله زمینه‌ساز حواشی غیر اخلاقی می‌شود.

تأثیر گذار است، یک بخش دیگر که مسا می‌توانیم از منظر جامعه شناختی و معضلات غیر اخراقی در فوتبال بررسی کنیم، پول زیادی است که وارد این رشته شده است. عده زیادی بهر می‌برند، بازیکنان زحمت می‌کشند و دستمزدشان را می‌گیرند، اما ظرفیت فرهنگی آن را نداریم و این کمبود زمینه‌ساز اتفاق‌های زیادی می‌شود. ما از بخشی از این حواشی اطلاع پیدا می‌کنیم و خیلی از مسائل هست که چه در باشگاه‌ها و چه در تیم ملی رخ می‌دهد اما افشا نمی‌شود، رسانه‌ها باید در این رابطه روشنگری و رادیکال عمل کنند و با اتفاق‌های غیر فرهنگی فوتبال مماشاش نکنند و مدیران، مربیان و فوتبالی‌ها را با سوالات آسیب شناسانه و ریشه‌ای به چالش بکشند. بحث من توهین و مچ‌گیری نیست، بلکه باید مسئول مربوطه در موضع پاسخگو بنشیند تا جامعه درباره پاسخی که او در باره یک اتفاق می‌دهد، قضاوت کند. در انجام کار فرهنگی به الگوهای خارجی در فوتبال دنیا هم توجه نمی‌کنیم، خوشبختانه به مدد تکنولوژی می‌توانیم به ضوابطی که در کشورهای دیگر در این رابطه در نظر گرفته شده، دسترسی پیدا کنیم، اما از کنار آن بدون توجه رد می‌شویم. به دفعات دیده‌ایم که در فوتبال حرفه‌ای دنیا، یک بازیکن را در کلاب‌های شبانه دیده‌اند و بلافاصله

نگاهی به پروسه اجرای مقررات حرفه‌ای از سوی باشگاه‌های پرترفدار جهان و مربیان سرشناس

قوانین برای همه است، حتی شما ستاره عزیز!

اجرای آنها نیز با کسی حتی ستاره‌های بزرگ شوخی ندارند. در بین سرشناس‌ترین مربیان، پپ گواردیولا همواره به سختگیری معروف بوده تا جایی که مقررات مدنظرش را در تیم‌هایی چون بارسelونا، بایرن مونیخ و منچستر سیتی به اجرا درآورده است. زمانی که پپ سرمربی باورایی‌ها بود، بازیکنانی که دیر به تمرین می‌رسیدند، با موبایل صحبت می‌کردند یا حتی پس از اتمام تمرین لباسشان را رخصا در ماشین لباسشویی نمی‌انداختند هر بار ۲۵۰ یورو جریمه می‌شدند. نظارت ویژه روی تغذیه بازیکنان از دیگر حساسیت‌های گواردیولا بوده و هست تا جایی که همه بازیکنان بعدازظهر همچون یک کارمند در اختیار باشگاه است، این تنها یکی از موارد مورد تأکید است.

علاوه‌براین مربیان هر تیم نیز معمولاً قوانین جداگانه‌ای برای شاگردان خود در نظر می‌گیرند و در

سرمربی بازیکنان در مدت زمان حضورشان در باشگاه

رفاه‌اندیشیم

منتقل کنند. تصویری از کتابخانه شخصی آریگو ساچی سرمربی سابق تیم ملی ایتالیا و باشگاه میلان دیدم که به اندازه یک خانه ۱۵۰ متری کتاب داشت. این آدم بزرگ می‌شود، چون جز فوتبال در مسائل اجتماعی هم رشد می‌کند.

اما در فوتبال هم مانند بسیاری از بخش‌های دیگر، کتاب و مطالعه جایگاه نازلی دارد. در

پایان چه توصیه‌ای دارید؟

یادم می‌آید آقای ابراهیم افشار از نویسندگان چیره‌دست، زمانی که در کپهان ورزشی مسئولیت داشتند، در سالگرد تأسیس این مجله به ورزشکاران مختلف زنگ می‌زدند و سوالاتی درباره اطلاعات عمومی از آنها می‌پرسیدند. به عنوان مثال یادم است از یکی از ورزشکاران پرسیده بودند که گابریل گارسیا مارکز کیست؟ او جواب داده بود مارکس که در روسیه انقلاب کرد! خروجی این گفت‌وگوها فاجعه آمیز بود. پاسخ‌ها طوری بود که غیر ورزشی‌ها وقتی آن را می‌خواندند با خودشان می‌گفتند که چه کسانی در ورزش هستند! بنابرین نباید همه گرفتاری‌ها را به نهادها و سازمان‌های رسمی راجع دهیم و به خود فوتبالیست هم بستگی دارد. اگر یک بازیکن می‌خواهد به قله برسد باید دامنه اطلاعاتش وسیع باشد، ولی اگر می‌خواهد در دامنه باشد همان خبرهای موبایلش را نگاه کند. کافی است. به دوستان فوتبالی توصیه می‌کنم کتاب «ارونه کردن هرم» نوشته جاناتان ویلسون وستون نویسن روزنامه گاردین را که با ترجمه آقای عیسی عظیمی و آقای بهنام جعفرزاده و توسط نشر چشمه منتشر شده است حتماً بخوانند؛ کتابی فوق‌العاده درباره جامعه‌شناسی فوتبال است که نگاهی جامع از زوایای مختلف به افراد می‌دهد.

■ **زندگی شخصی – اجتماعی**

توجهات به ستاره‌های فوتبال جهان روزبه‌روز بیشتر می‌شود. اگر قرار باشد هر بازیکن شناخته شده فوتبال بدون هیچ چارچوب و قانونی زندگی کند قطعاً نه در مستطیل سبز موفق خواهد بود و نه در خارج از مستطیل سبز. اگر چه بازیکنان حرفه‌ای اصول زندگی حرفه‌ای را از سنین کم در مدارس فوتبال و باشگاه‌های خود می‌آموزند اما مدیران و مربیان باز هم به وظیفه خود عمل می‌کنند و با نظارت دقیق اجازه حاشیه‌سازی را به هیچ کس نمی‌دهند. ژاوی سرمربی محبوب کاتالان‌ها در همان روزهای نخست کارش به عنوان سرمربی از همه شاگردانش خواست تا با رفتارهای خوب و حرفه‌ای برای همه الگو باشند. او همچنین به بازیکنانش تذکر داد در زندگی شخصی‌شان کاری نکنند که به فوتبال‌شان ضربه بزند. در تمامی تیم‌های بزرگ بازیکنان چند روز قبل از مسابقات حق شب‌زنده‌داری، حضور در کلوب‌های شبانه و پرس‌زدن در فضای مجازی را ندارند. از طرفی فعالیتشان در شبکه‌های اجتماعی رصد می‌شود و در صورت انتشار پست یا مطلبی که با قوانین باشگاه همخوانی نداشته باشد یا به تیم آسیب بزند باید منتظر جریمه‌های سنگین باشند.

اعمال محدودیت و سختگیری‌ها از سوی باشگاه‌ها، اتحادیه‌ها و مراجع قضایی کشورها نیز با جدیت پیگیری می‌شود. سرشناس‌ترین ستاره‌ای که قانون گریزی‌اش درس عبرت سایرین شد کسی نیست جروین رونی ستاره مشهور انگلیسی مهاجم اورتون چهار سال پیش به دلیل رانندگی در حالت مستی هم بازداشت شد، هم دوسال از رانندگی محروم شد و هم از طرف دادگاه به انجام ۱۰۰ ساعت فعالیت در امور خیریه محکوم شد. باشگاه اورتون نیز تفردهاش کرد و جریمه ۳۰ هزار پوندی برای مهاجم سابق من‌یونایتد برید. نکته مهم این برخورد عبرت‌آموز باینه عذرخواهی وین رونی نبود. او ضمن عذرخواهی از همه‌از جمله باشگاه و هوادانشان ابراز امیدواری کرد با انجام خدمات اجتماعی، اشتباهش را جبران خواهد کرد.

نگاه

اصول فراموش شده

به اسم حرفه‌ای‌گری

■ **دنیا حیدری**

اخلاقی، مکمل ورزش و لازمه آن است، اما طی سال‌های گذشته عده‌ای با پشت گوش انداختن این مهم و به دست فراموشی سپردن آن تنها به سودآوری مالی و کسب نتیجه آن هم به هر قیمتی اندیشیده‌اند. تفکر اشتباهی گاه اتفاقاتی ناگوار را در پی داشته است. اتفاقاتی که بی‌شک به واسطه عدم توجه در لزوم آموزش مسائل اخلاقی در خلال ورزش است. اخلاقی در ورزش همان شعار مهمی است که بسیاری از پیشکسوتان ورزشی تأکید دارند در بدو ورودشان به ورزش به آنها گوشزد و آموزش داده می‌شود؛ آموزشی که با فراموش کردن اهمیت آن در ورزش طی این سال‌ها شاهد ناهنجاری‌های بسیاری بوده‌ایم. ناهنجاری‌هایی که اگر چه نمی‌توان آنها را به تمام جامعه ورزش تعمیم داد اما به سادگی هم نمی‌توان از کنار آنها عبور کرد.

«اخلاقی، درس، ورزش» همان کلید واژه موفقیت‌های ورزش ایران در سال‌های نه چندان دور است. موفقیت‌هایی که تنها در برد، مدال آوری و رفتن روی سکو خلاصه نمی‌شد و زمینه‌های اخلاقی را هم شامل می‌شد. اصولی که در همان گام اول ورود جوانان به ورزش بدان تأکید می‌شد تا ملکه ذهنشان شود که پیاموند و یاد بگیرند اخلاقی و ورزش مکمل یکدیگرند نه دو مقوله جدا و بی‌دلیل نبود که موفقیت‌ها به هر قیمتی به دست نمی‌آید و بسیاری خاک شدن در زمین حریف را به خاک کردن اصول اخلاقی خود ترجیح می‌دادند تا نه فقط الگوهایی قابل اتکا و ارزشمند برای جامعه و جوانان باشند بلکه نام و کارشان برای همیشه در گوشه خاطرات مردم حک شود

و داستان اخلاقی مداری‌هایشان تا سال‌ها بعد نقل محافل ورزشی و نصیحتی تأثیر گذار برای جوانان باشد. امروز اما آموزش در ورزش تنها به زمینه‌های فنی محدود می‌شود و تکیه بر اصول اخلاقی تنها شعار ی بیش نیست که خلأ آن در لایه‌های آموزه‌های ورزشی به وضوح به چشم می‌آید و گاه به شکلی تأسفار در ذوق می‌زند. آموزشی که بی‌شک باید جزو اصول و پایه‌های ورزش باشد و برنامه‌های هر مدیر و مربی در راستای نیل به موفقیت. اما تعریف موفقیت در واقعیت و جدا از شعارهای خوش آب و رنگ تنها به رفتن روی سکو و کسب مدال‌های رنگارنگ محدود شده است. نه آنکه این تگای باعث نابودی صدرصدی مسائل اخلاقی در ورزش شده باشد نه اما بی‌شک کوتاهی عظیمی در آموزش آن شده است. آموزشی که ادامه بی توجهی بدان می‌تواند اثراتی به مراتب مخرب‌تر از آنچه را که این روزها شاهد هستیم در پی داشته باشد. آموزه‌هایی که بزرگانی چون دهداری‌ها، برنومندها و... تأکید بسیار بر آن داشتند و بازگشت به سوی مکتبی که آنها بدان باور و اعتقاد داشتند می‌تواند به معنای ترویج هر چه بیشتر اخلاقیات و مرام پهلوانی در ورزش کشور باشد.

بازتاب

ورزشکار پای کار مردم

■ **شمیم رضوان**

اتفاقات ناگوار طی سالیان گذشته بارها روح ورزش را زرده و گاه حتی آبروی آن را نیز خدشه‌دار کرده است. با این حال اما ورزش ایران تهی از مقوله‌های اخلاقی نیست و ضعف آن بیشتر کم‌رنگ شدن این موضع است و کاستی در آموزش آن و گر نه جامعه ورزش ایران بارها و بارها امتحانش را پس داده است آن هم در روزهای سخت و نه با سناریوهای از پیش تعیین شده برای ثبت توسط دوربین‌ها!

اندک نکته‌هایی بی‌شک در ورزش ایران مغفول مانده است. نکته‌های ریز و حساسی که نیاز به تمرکز، تفکر و آموزش دارد اما در عمده مسائل ورزش ایران همواره یک پای داستان‌هایی است که خصایص اخلاقی و انسانی را به تصویر می‌کشد و نمی‌توان برخی رفتارهای تأسفبار و اشتباهات اخلاقی را به کل ورزش کشور تعمیم داد و جامعه ورزشکاران را بابت آن به استیضاح گرفت و زیر سؤال برد.

پیشقدم شدن برای یاری رساندن به مردم در بلایای طبیعی چون سیل و زلزله، پا در میانی در زمینه‌هایی چون گرفتن رزایت در داستان‌های قصاص و آزاد کردن زندانیانی که به واسطه جرائم غیر عمدی روزگار پشت میله‌های زندان می‌گذرانند، تهیه چیزیه و آذوقه برای خانواده‌های محروم و کم‌درآمد، فراهم کردن زمینه‌های اشتغالزایی و حتی حمایت‌های مالی و معنوی از تیم‌های ورزشی از جمله اقدامات قابل توجه در ورزش ایران است که نشان می‌دهد با وجود کاستی‌های فاحش در زمینه آموزش مسائل اخلاقی نه تنها شاهد رنگ باختن کامل این مقوله در ورزش ایران نیستیم که بارها و بارها اتفاقات و داستان‌هایی را شاهد بودیم که مشوق مردم برای گام برداشتن در اتفاقاتی که هر از چندگاهی روح ورزش را زرده می‌کند اما همچنان شاهد اتفاقات تحسین برانگیز بسیاری از ورزشکاران ایران هستیم اما بی‌شک می‌توان ضعف‌ها را در این زمینه کم‌رنگ‌تر و نقاط قوت را بلند کرد تا دیگر شاهد اتفاقات ناگوار و ناپایشم که شرم‌دهی را برای جامعه ورزش ایران به دنبال داشته باشد.